

ז'רקה

החתול והתרנגול היו יוצאים לציד ז'רקא
נשאר ודאג לענייני הבית. בישל ארוחות,
ערך שולחן, חילק כפות על השולחן.

בבקתה קטנה חיו פעם שלושה: חתול,
תרנגול וילד קטן – ז'רקא.

**שמע השועל שז'רקא נשאר לבדו בבית
והתחשק לו לטעות מבשרו של ז'רקא.**

**חילק כפות ודיבר "הכף הזו הפשוטה היא
של החתול. הכף הזו הפשוטה היא של
התרנגול. והכף הזו חרוטה, לא פשוטה,
עם ידית צבועה, זו של ז'רקא. לא אתן
אותה לאף אחד."**

ז'רקא גמר את כל העבודות, הכין ארוחת צהריים, ערך שולחן, התחיל לחלק כפות ומלמל לעצמו: "הכף הזו הפשוטה של החתול. הכף הזו הפשוטה של התרנגול. הכף הזו חרוטה, לא פשוטה, עם ידיית צבועה, זו של ז'רקא. לא אתן אותה לאף אחד."

כשהחתול והתרנגול היו יוצאים מהבית, היו מזכירים לז'רקא לסגור היטב את הדלתות. ז'רקא היה סוגר את הדלתות, תמיד סגר, ופעם אחת שכח.

**נבהל ז'רקא, קפץ מהספסל, הפיל את
הכפות על הרצפה, אין זמן להרים אותן.
זחל מאחורי התנור.**

**רצה כבר את הכף שלו לשים על השולחן
כששמע "טופ-טופ-טופ" במדרגות.
"וי! השועל בא!"**

ניגש השועל לשולחן והתחיל לחלק את
הכפות: "זו הפשוטה של התרנגול, זו
הפשוטה של החתול. והכף הזו לא פשוטה,
חרוטה, עם ידית צבועה. זו אקח לעצמי."

נכנס השועל, הסתכל כאן, הסתכל שם –
אין ז'רקא.
"חכה" חושב השועל "בעצמך תראה לי
איפה אתה יושב."

רץ השועל לתנור, הכניס את כפתו תחת
התנור, משך את ז'רקא, שם אותו על הגב
ורץ ליער.

ואז צעק ז'רקא מתחת לתנור בקולי קולות
"הי, הי, הי, אל תיקח, דוד. לא אתן!"
"אהא! הנה אתה ז'רקא!"

**"אינך יושב טוב" אומר השועל.
הסתובב ז'רקא אחורה ושוב פרש
ידיו-רגליו.
"לא טוב" אמור השועל.
"אז תראה לי איך לשבת, דוד, כי אינני
יודע."
"אתה כזה חסר בינה!"**

**הגיע הביתה, הדליק אש בתנור. רצה
לבשל את ז'רקא כדי לאכול אותו. הוא לקח
את ואומר לז'רקא "שב עליו!"
וז'רקא אמנם קטן אבל חכם. התיישב על
האת, פרש ידיים ורגליים לרוחב ולא נותן
להכניס אותו לתנור.**

אז ז'רקא מיד דחף אותו לתנור, סגר את התנור ובעצמו מהר ברח מהחדר הביתה.

זרק אותו השועל מהאת וישב על האת בעצמו, התכרבל בטבעת, קיפל כפותיו, התכסה בזנבו.

**והנה במדרגות "טוק-טוק-טוק" רץ ז'רקא
ובקול צועק "הנה אני! ואת השועל צליתי
בתנור!"**

**ובבית החתול עם התרנגול דואגים "הנה
כף פשוטה של התרנגול. הנה כף פשוטה
של החתול. ואת הכף החרוטה, עם ידית
צבועה אין, וגם ז'רקא שלנו איננו, אין
הקטן שלנו!"
החתול מנגב דמעות בכפו, והתרנגול
בכנף.**

**שמחו התרנגול והחתול. התחילו לנשק את
ז'רקא! לחבק אותו!
ומאז הם חיים בשלום בבקתה שלהם
ז'רקא, החתול והתרנגול, ומזמינים אותנו
להתארח אצלם.**